

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Postvlando. Titulus XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Vbius scriptum non est, de similibus ad similia est procedendum, c. in causis, extr. de re iud. c. recolentes, extr. de statu monach. c. inter ceteros, extr. de rescript.

DE POSTULANDO.

Titulus XXXVII.

Continuatio.

Lite per transactionem non sopita, vel pacto transigendi negotij causa nullo interposito, iudicium procedit, teneturq; Reus conven- tus, vel intentionem Actoris fateri, vel eius desi- derio per se, vel per alium, ad præstandum pa- trocinium idoneum contradicere, l. 1. ff. de po- stulando.

Quid est Postulare?

Postulare est, desiderium suum, vel amici sui, in iure, apud eum, qui iurisdictioni præest, exponere, vel alterius desiderio contradicere, 3. q. 6. §. sunt autem, l. 1. §. postulare, ff. de postu- lando.

Quæ causa Efficiens?

Iussus magistratus, vel ordinarij iudicis, qui petentibus litigatoribus eorum nomine postu- landi gratia dat patronos, etiam inuitos, l. 1. §. a- it prætor, ff. eod. & l. fin. C. eod. gl. in c. 1. §. item ad verb. perdit quæ fuit pr. causa benef. amitt. nam postulare, publicum munus est: ad publica autem munera etiã inuiti coguntur, l. 2. ff. de reg. iur. l. 1. in prin. de administ. tuto. & tot. tit. ff. de munerib.

Qui

Qui Postulare possint?

Quilibet, qui, aut edicto, lege, vel Canone, non prohibetur: vt sunt ingenuus, libertus, literatus, & illiteratus; dummodò experientiam causarum ex consuetudine habeat, l. nec cæterorum, & l. prouidendum, C. eod. & in auth. de iud. respon. 1. ibi nos igitur, & c. col. 7.

Qui prohibentur Postulare?

Prætor in edicto prohibitorio tres ordines facit. Primus ordo, tam pro se, quàm pro alijs postulare prohibetur. Secundus, pro alijs tantùm prohibetur, non autem pro se. Tertio ordini, tam pro se, quàm pro coniunctis personis, non autem alijs postulare licet, l. 1. ff. de postulando.

Qui neque pro se, neque pro alijs Postulare possunt?

Minor 17. annorum, & naturâ surdus, qui magistratûs iussu, vel Prætoris decretum exaudire non potest: quo non audito, quasi non obtemperasset, pœna contumacium plecteretur, l. 1. §. initium, ff. eod. & clericus in causa sanguinis, inf. ne clerici vel monachi secularibus neg. & c. & 23. q. 8. c. his à quibus.

Qui pro se possunt, non autem pro alijs?

Primò scœminæ. Ratio est: ne contra pudicitiam sexui congruentē alienis causis se immisceant, & ne virilibus officijs fungantur mulie-

res, l. 1. §. secundo loco eod. Secundo, ceci & vtrif-
que luminibus orbat. Quia insignia magistra-
tus non possunt videre neque reuereri. Tertio,
in signi quadam tarpitudine notati, vt omnes in-
fames ipso iure, damnati de calūnia iudicio pu-
blico, condemnati capitali crimine, passi mulie-
bria, & ij, qui operas ad depugnandum cum be-
stijs suas elocarunt, d. l. 1. §. 2. & §. remouetur,
ff. eod.

*Qui postulare possunt pro se, &
coniunctis personis
tantum?*

Omnes, qui lege, plebiscito, senatusconsulto,
edicto, decreto, Principum placito, prohibentur,
&c. vt sunt, iudices, & arbitri in ea causa, quam
iudicaturi sunt, addictus pœnæ, seruus, mulie-
bria passus, is qui pactus est de quota parte litis,
hæreticus, excommunicatus, potentiores: & qui
per sententiam iudicis infames sunt. Omnes. n.
hi non in totum pro alijs postulare prohibentur,
sed tam pro se, quam pro personis certis, putà,
pro parente, fratre, sorore, vxore, socero, patro-
no, patrona, eorumque liberis, alijsque, de quibus
sub titulo, De in iure vocando, item, pro genero,
nuru, vitrico, nouerca, priuigno, priuigna, alijs-
que coniunctis, fortè ad quartum vsque gradum,
glos. in l. 4. de testibus, glos. & Dd. in c. fin. extr.
eod. Et Bart. in l. sed & hæ, ff. de procurat. Item
pro personis, quarum tutelam curationemve ge-
runt, vtpote, pro pupillo, furioso, mente capto,
d. l. 1. §. fin. cum seq. ff. eod. Prohibentur etiam
cleri.

clerici regulares postulare, nisi pro vtilitate Ecclesie, vel sui monasterij, & præcepto Abbatis, c. ex parte, extr. eod. 16. q. 1. c. alia, & c. placuit: sic clericus in sacris vel minoribus beneficiatus in seculari foro postulare, nisi pro se, vel sua Ecclesia, vel miserabilibus personis postulet, non potest, c. clerici, & c. si. ext. eod. 16. q. 1. c. puenit. 88. dist. c. 1. & c. Episcopus, extr. ne cler. vel monach. & c. de presentium portitore, 16. q. 1. Interdicitur etiam prælati Ecclesiarum secularium postulandi facultas: Vnde iubentur Episcopi, alijque Prælati, non per se, sed per aduocatos litigare, c. quia Episcopus, 5. q. 3. Ratio huius habetur in c. perlatum, 88. dist. c. denique, 14. q. 5. & c. te quidem, 11. q. 1. non enim Episcopus, vel alius quidam Prælati committere debet, quo eius dignitas vilescat.

Quod Subiectum?

Est persona, quæ iussu iudicis competentis, vel à partibus ad postulandum constituitur: Et dicitur patronus vel aduocatus. Qui describitur esse vir graui authoritate & existimatione præditus, qui propter excellentem iuris cognitionem, natiuam prudentiam, eloquentiam, & rerum multarum usum, ad causas forenses agendas vel defendendas, quasi patronus, vocatur, vt in negotijs grauibus, & arduis patrocinium litigantibus præbeat, idque plerunque in scriptis pugnando, & consulendo, vt notatur in titulo C. de aduocatis diuersi. iud.

Quæ Materia?

Omnes causæ ciuiles & criminales, ex varijs generum figuris proficiscentes.

Quæ Forma?

Cùm causæ ciuiles & criminales variæ sint, in quibus aduocati patrociniũ præstant, non potest certa forma præscribi. Officium autem aduocatorum, & quid ipsi in postulationib. obseruare debeant, recensetur per Imp. Valent in l. quisquis, C. de postulando.

Quis Finis?

Vt dignitas & reuerentia magistratũ conferretur, quod fieri nõ posset, si cuilibet illiterato, inidoneo, deprauatis moribus corrupto, postulandi munus concederetur, fieret enim, vt cause, cum graui detrimento litigantium agerentur, & authoritas iudiciaria vilesceret: cùm aduocatus vir autoritate, & existimatione grauis, cuius meritum ipsum in foro nobilissimum faciat, esse debeat, l. prouidendum, C. eod.

Qui Effectus?

1. Vt quæstiones patrociniũ aduocatorum disputatæ, examinatæ, & declaratæ, in quamcunq; partem victoria ceciderit, per iudicem definitæ, etiam velamento absentix patroni causa resuscitari non possint, l. velamento, C. eod.

2. Effectus prohibitionis est, quod, qui contra Ecclesiam postulat, non modò repellitur à postulando, sed etiam pœna mulctatur arbitraria, l. 1. §. aduersarius, ff. eod. Nam quotiescunq;

lex

lex aliquid prohibet, nec adijcit certam pœnã, quæ contravenienti irrogetur, toties pœna arbitrio iudicis commissa intelligitur; gl. & Dd. in l. 3. C. de sacrosanctis Ecclesijs.

3. Quamdiu quis idoneum non habet aduocatum, aut habere potest, tamdiu, propter cõtumaciam, perinde ac si aduocatum haberet, damnari nequit, c. 1. extr. vt lite non contest. vbi glos. ad ver. aduocati.

4. Clericus, qui contra Ecclesiam, à qua beneficium habet, aduocat, tanquam ingratus beneficio priuatur, c. fin. extr. de postul. ar. 1. quæst. 8. c. 1. 96. dist. c. si Imperator, c. nulli, 3. quæst. 1.

Quæ Cognata?

Procuratio, defensio, differunt enim hæc à postulatione: Primò, quia procuratio propriè ad curam alienorum negotiorũ refertur, postulatio & defensio autem fiunt in iudicio, siue, sui nomine, siue alieno, quid petatur, l. 1. eod. Secundò: Procurationis & defensionis officium, est priuatum, postulationis autem publicum, l. 1. & 2. toto tit. de postulat. & l. 1. §. 1. ff. eod. Tertio: Aduocatus non timet damnum, cum se in aliquo non obligauit. Nõ enim obligatur ex processu causæ, nec secum fundatur iudicium: sed in procuratore & defensore hæc fiunt, glos. in l. 1. in ver. compleuit. ff. de postul.

Quæ Adiacentia?

Iustus iudicis, voluntas litigantium, experientia & cognitio iuris & statutorũ, perspicacia, industria aduocati & salarium: quod si litigatores præstare, ob paupertatem non possunt, non

tamen eorum causa deferri debet, sed potest magistratus, vel de publico, vel ex ærario eleemosynarum communi, suppeditare, glos. & Dd. in c. l. 1. ad verb. non habebit, ff. eod. Paris de puteo in tractatu synd. ad verb. carcer & carceratus, c. 4. num. 2. & 3. per l. 2. & l. iudices, C. de Episc. auctoritate, &c.

Quæ Pugnantiæ?

Præuaricatio, conuiciandi, & maledicendi, temeritas, opprobria, protractio iurgij ex industria, procacia, præteritio, & defectio meritoria cause, quæ sita occasio, ad turpe compendium, si penitus deformem, l. quisquis vult esse caudiculus, C. de postul. l. 1. & l. post duos, C. de aduoc. diuers. iud. Vltimò, pactio de quota litis. Circa hoc tamen distingue: aut pactio illa fit, pendente lite: & aduocatus notatus infamiâ aduocacionis officio priuatur, l. si qui aduocatorum. Aut fit post actam causam: & talis non est illicita, dummodò licitam quantitatem non excedat. licita autem quantitas, vt ait Vlp. in l. 1. §. licita, ff. de extraord. cog. intelligitur, pro singulis causis vsque ad centum aureos.

DE PROCURATORIBVS.

Titulus XXXVIII.

Continuatio.

INter personas, quæ alienam litem causamque suscipiunt, procurator est. Is enim ad alienam litem ex mādato Rei principalis accedit, siue agat,